

și îmulți partisanii ca se și pótă căștigă cu puterea consulatului pre anul R. 691. Cicerone descoperi planul lui Catilina de la unul dintre conjurați (Curiu) prin mijlocul unei femei (Fulvia), care planu era de a uccide pre Cicerone cu ocasiunea comițiilor, și apoi de a și procură consulatului cu armele. Cicerone se arretă în comiție încungiurată de unu număr de apperători asiă de mare, în cătu Catilina nu cuteđiă a lă atacă. Silanū și Murena se alleseră consuli pentru anul R. 691. Veghiânția lui Cicerone nemică tóte planurile conjuraților de a mai interprinde ceva, și eloquentia lui cea ammenințiatória determină pre Catilina se părăssescă Roma; acesta se dusse la armata cea strinsă de conjuratulū seu Mānliū în Etruria, amindoi se proscrisseră, érá conjurații de la Roma se descoperiră prin scrisorile lorū cari le dedesseră deputaților veniți de la Allobrogī, și cinci dintre ei se ucciseră în carcere. Cicerone căpetă titlulū de părinte allū patriei *pater patriae*. Armata conjuraților din Etruria fu bătută de cōtră M. Petreiu, locușitorulū lui C. Antoniu, la Pistoria, unde perī și Catilina, a. R. 691.

XIII.

Triumviratulu I.

Pompeiū întrocēdu-se la Roma ceru ca senatulul e confirme tóte dispozițiunile lui din Asia, și veteraților se le împartă pămīntū din agrulū publicū; amīndue aceste cereri aflară opozițiune violentă în senatū. Pre timpulū acesta se întorse C. Juliū Cesare*) din

C. Juliū Cesariū născutū în 12 dille alle lunei lui Quintle a. R. 653, generele lui Cinna și adversariulū lui Sulla, fu proscrisșu de acesta, dară éráși iertatū, milită în Asia, fu prinsū de pirați, questoriū în Ispania 686, pontefice massimū 690, pretoriū 691, propratoriū în Ispania ulterioare 692, după ce Crassu se făcu respunđitoriū pentru detoriile lui (830 talente), căută tóte mijlōcele de a resturna aristocrația prin poporū și de a se înalță pre sene pre ruinele republicei.